

Пейо Яворов

Надолу, все надолу...

Надолу, все надолу. Но коя си ти
невидима ръка? В ноктите ти жестоки
душата ми преброди звездни висоти –
и ето ме залутан в пропасти дълбоки.
Надолу, все надолу! Но коя си ти?

Бездънни тъмнини. Стенания и смрад.
Душата ми те следва жадно любопитна.
Душата ми е в ада и сама е ад.
Душата ми се вслушва страстно ненаситна.
Но де ме водиш ти, в стенания и смрад?

Надолу, все надолу, – горко изранен
в паденията, в скоковете главоломни.
Душата ми пияна, хищник настървен,
за ужаса копней. Но де ще се опомни?
Надолу, все надолу! – Горко изранен.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7189>]